

1863-04-29

AFSENDER

Titus Schouw

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet forløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 5

Foto 4 viser side 6

Afsendersted:

Jakarta

Omtalte personer:

Titus Schouw

Georgia Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 63

DOKUMENTINDHOLD

Titus Schouw opholder sig i Batavia (Jakarta) Indonesien. Han fremsender en tegning han har lavet. Den forestiller et bjerg. I fogrunden er der et træ med lave grene, og bagved dette ses en bygning - måske et tempel.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5

Brev nr. 63

Batavia d. 29de April 1863

Kjære G! Jeg begyndte paa et Brev til Dig men kunde ikke faa Pennen i gang. Jeg prøvede derfor om Lykken vilde begunstige mig i Tegning, og sender Dig Resultatet. Du faar intet andet denne Gang. Jeg haaber Du kan see hvad det skal forestille. Dersom Du ikke kan saa lad i det Mindste saaledes. Det er saa inderligt flovt for Kunstneren naar han maa skrive under sin Tegning, "Dette skal være et Træ". Det gaar mig med min Tegning som med Engelsk i Begyndelsen. Jeg maatte altid [overstreget: huske] beregne om jeg havde Ord nok til at fuldende min

●2●

Sætning, inden jeg begyndte paa den, og om jeg i det Hele taget var istand til at udtrykke, hvad jeg vilde. Saaledes maa jeg inden jeg tegner Noget, beregne om jeg er i Stand til at gjøre mig forstaaelig. Der er saa mange Ting jeg ikke ved hvorledes jeg skal udtrykke. Jeg gaaer og famler mig frem og kommer ingen Vegne. Som Du kan see af medfølgende Prøve paa min Uduelighed, er det mig især vanskeligt at udtrykke Afstanden. De fjerneste Bjerge og de nærmeste Træer alt kommer [overstreget: til] paa en uhyggelig Maade [til] at ligge i samme Plan. Var det ikke fordi den sunde Fornuft forbød store Bjerge at sidde ovenpaa Huse og Træer vilde man aldeles ingen Mening kunde

●3●

finde i mine Tegninger. Naar jeg saa tænker paa hvor let Skovgaard med et Par Streger udtrykke alt hvad det skal være, faaer jeg den største Lyst til at opgive al Tegning. Men naar saa Tiden en Dag falder mig Lang tager jeg dog fat igjen. Du har selv opfordret mig til at tegne. Du maa derfor finde Dig i at faa en Tegning i stedet for et Brev. I det Hele maa Du ikke vente lange Breve, thi nu faaer Du saa ofte.

Det er snurrigt naar man kommer fra de engelske Colonier, hvor man kan gjøre og lade hvad man vil, her til de Hollandske, og træffer allehande gammeldags Indretninger. Man skal ikke alene have Pas for at komme ind i Lander, men

●4●

ogsaa for at reise i selve Landet. Ja det er vel ikke stort meer end 20 Aar siden vi havde det samme hjemme. Jeg troer at alle gamle Moder fra Europa finde Veien herud. Herrene gaa klædte som de gik hjemme for 15 Aar siden, og alle Husene ere møblerede i Kaiserstilen.

Jeg antager vi vil tilbringe en Maaned eller 2 med at reise i det Indre af Landet. Man reiser meget beqvemt, i sin egen Vogn med Postheste. Veiene ere fortrinlige og Hotellerne nogenledes. Hestene ere udmærkede i det mindste kjøre man i en rasende Fart. Min bedste Hilsen til Drengene og Skovgaard fra Din hengivne Broder T. Schouw

ogsaa for at reise i selve Landet. I det
det er vel ikke stort meer end 20 her
siden vi havde det senere kjennet.
Jeg troer at alle gamle Møder fra
Europæer finde Veien herud. Herrens
gaa bløde som de gode Lysene
for 15 over siden, og alle Husene
ere midtvejen i Kaiserstilen.

Jeg antager vi vil bringe en Mand
eller 2 med at reise i det Løb af
Landet. Man reiser meget Lycent,
i sin egen Vogn med Pottkele. Men
ere forbringe og Høllerne reguleres.
Høllerne ere indmurede i det mindste
kjøre man i en retsindig Fart.

Man behøver Hilsen til Kongen og
Kongens fra sin fjerne Brøder
T. Schoult.

SKOVGAARD
14.356 SKOVGAARD-MUSEET
MUSEET Mappe 5 Nr. 63

Bolton 9. 29 April
1853.

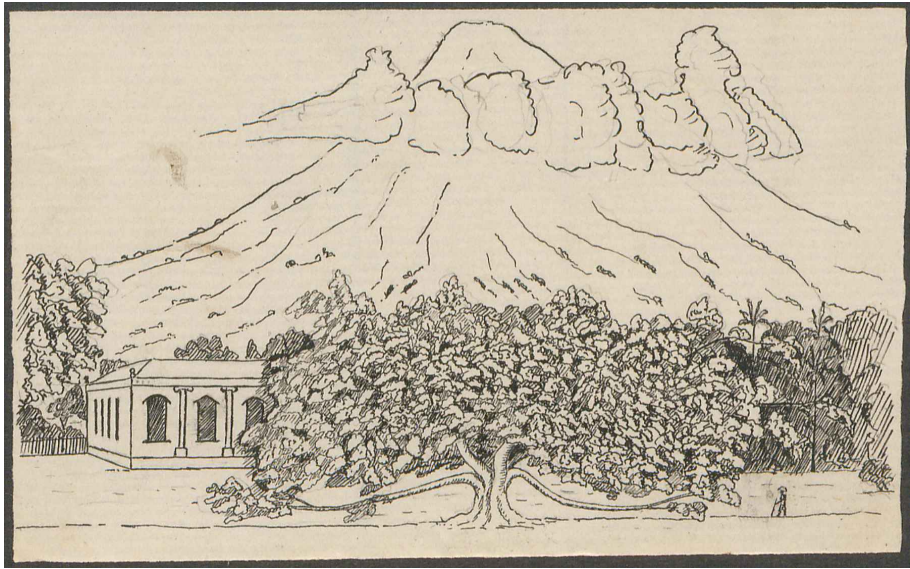
Hvornæst begynde jeg at
til by men kunde ikke for Penne
igang. Jeg prøvede derfor en anden vilk
begynde mig i Tegning, og sendte by
tilsluttet. De pass indet andet de
gang. Jeg haaber de kan se hvad det
skal fortælle. Derimod de ikke kan
se det i det mindste indledes. Det
er der indlydende flod for Høllerne
nær her man skriver under sin
Tegning. Dette skal være et For.

Det gaaer mig med min Tegning
som med Engelsk i Begyndelsen. Jeg
maatte altid tænke bagefter om jeg
havde Ord nok til at fuldende min

Patning, inden jeg begynder paa den, og
var jeg i det Høje taget var istand til
at indtogke, hvad jeg vilde. Indledet
man sig inden jeg tegner noget, begynder
man sig og i stand til at gøre mig fortæ
lige. Der er saa mange Ting jeg ikke
ved hvorledes jeg skal indtogke. Jeg
gaaer og tænker mig frem og kommer
ingen Nogen. Men da kan der af med
følgende Troos paa min Mindelighed, og
det mig i sin reuskeligt at indtogke. Afstanden
de fremmede Børge og de nærmeste Troos
alt kommer til paa en indsigelig Maade
til det lyse i samment Plac. Var det ikke
fordi den sidste Forsigt forbi stor Børge
at sidde oven paa Hvide og Troos vilde
man altså ingen Mening kunde

finde i mine Tegninger. Naar jeg saa
tænker paa hvor let Thovgaard med
et Par Bøge indtogke alt hvad det skal
være, føler jeg den største Lykke til at
gaae til Tegning. Men naar saa
Tiden er der føler mig lang Tiden
jeg dog føler mig. Da kan selv opfordre
mig til at tegne. Da man derfor finder
sig i at paa en Tegning istand
for et Brev. I det Høje man da
ikke omte lange Breve, thi man
færdig da saa ofte.

Det er især i sin Maade man kommer
fra de engelske Placeringer, hvor man
kan gøre og lade hvad man vil,
her til de Hollandske, og træffer alle
haande gammeldags Indretninger.
Naar skal ikke alene have Tid for
at komme ind i Landet, men

Bataia. 29 April 68